

Willem Vermandere, Le Tour Du Monde

In 't hus van me voader op de zolder vergeten
lagt er en oed boek van de wrms half opgevreten
en meer dan ne ke k musstil op m'n knin
de zolder opgekropen om dat boek te bezin

Al was in een toale die 'k nie en verstond
toch lag ik uren met dat boek ep de grond
want surtout de prenten verwonderden mie
le tour du monde d'un gamion de paris

't schip dat us voerde vol schatten an boord
sloeg ep de klippen alleman was vermoord
nee 'k zoe liegen, zes matrozen me nen board
overleefden de rampe en bleven gespaard

We liepen deur bssen ne knuppel in d'hand
weken en moanden deur een onbekend land
wilde besten en mensen sprongen overal ut 't groen
mor me zeven sterke mann'n moesten we niee veel moeite don

Eindloze woestijnen me nie anders dan zand
oltied ep en nere en de zne die brandt
achter iederen heuvel bandieten ep de lor
doar deure geroaken was nen duvelschen tor

Wat later hadde me peirden, zeven peirden in galop
in nog vreemder streken bergaf en bergoop
langs witte drptjes vol muziek en zang
doar had ek willen blijven, me leven lang

Moar nen onmeugelijken drift dreef us vort
nen dag van ruste werd al gauwe verstord
doar zag j'ons strompelen door de sneeuw verblind
vechtend me de wolven in den bitende wind

Bi keizers en keuningen waoren me te gast
van negers en indianen bekeurd en betast
we sliepen in paleizen of gewoon ep de grond
lijk prinsen begroet of verjoagd lijk en hond

we wieren heel stille moager en moe
van 't eeuwig tjolen nie meer weten waar naartoe
komt er dan nooit geen einde aan dien tocht
waarom en voor wie en wat had ik gezocht

de jaren zijn gevlogen en 't boek is verbrand
maar d'histoire duert vort nu ben ik hier beland
en 't h mi geleerd oltied verder te goan
mor woar noartoe, dat heb ik nog nooit nie verstaan